

Infusió o cigaló de mimosa

El duet Serrasolsas va presentar el nou disc homònim al Centre Artesà Tradicionàrius en el marc del Barnasants

Ginestà | Juan Miguel Morales

La mimosa floreix per aquesta època, quan creiem que el fred és a punt de marxar però quan encara queda gairebé el pitjor per venir. N'hi ha una, de mimosa, originària del Brasil, que es diu que és la "vergonyosa o sensitiva", i de la qual se'n poden fer infusions relaxants. Potser, però, millor fer-se un te amb **Ginestà**, que són sensitius i, tot i no venir del Brasil sinó del barri de Sant Andreu, allunyen la fredor encara que les nevades de març estiguin al caure.

El duet dels germans Serrasolsas comparteixen temps de floració amb la mimosa, el febrer és el mes de mostrar-se al món, i així ho van fer en el concert de presentació del disc *Ginestà* (Kasba, 2019) al Centre Artesà Tradicionàrius, en el marc del Barnasants. Són arbres de ciutat que protagonitzen amors amb presses i ganes de queixar-se de la precarització, entre un te de mimosa i un cigaló ben carregat.

"Kilòmetre 3" va ser el primer tema del directe al local de la plaça Anna Frank, que van encarar tímids i que va donar pas a la natura evocadora i literària de "Muntanyes". Les cançons del nou àlbum es van mesclar amb les emblemàtiques de l'anterior, *Neix* (autoeditat, 2018), amb cançons com "Folk tendre", "Diumenge" i "Nostàlgia", amb la qual van fer referència a la Girona que visitaran per la gala dels Premis Enderrock 2020, el proper 5 de març.

Ginestà Foto: Juan Miguel Morales

El primer dels hits en ser corejat va ser "Hola, Sara", que Pau Serrasolsas va interpretar amb una coreografia continguda que va fer somriure de manera còmplice alguns espectadors, i a continuació van sorprendre amb "Mudats de pell", un tema que, segons explicava la vocalista, Júlia Serrasolsas, "vam rescatar i ara ens agrada molt".

Després de la infusió, un petit xarrup d'herbes i de reivindicació. La formació barcelonina va introduir "Des del sofà" amb una denúncia per la precarització de la música: "Per la gent que es pensa que ens podem dedicar a la música, doncs no". A la versió d'"Autoestima" de **Cupido**, que els donava un *flow* inesperat, la seguia una cançó inèdita que confessaven que fa poc més d'una setmana que van crear, "Ulls d'avellana", que van acabar d'arrodonar encadenant-la amb "Ilargia", la famosa cançó de **Ken Zazpi** que van aprendre al cau, probablement també sota la lluna.

De política i memòria, el duet de germans van interpretar "Roig" i l'emotiva "A la iaia", un cant a totes les iaies i totes aquelles pomes al forn fetes amb amor. La cantant afegia emocionada: "Se les ha d'estimar quan hi són, sinó després s'han de fer cançons". El directe al CAT va posar punt final amb la més coneguda del nou treball, "Estimar-te com la terra", un adeu que, de la mateixa manera que ho fa la mimosa, ens enganya fent-nos pensar que el fred ja no és dins nostre.